

звучие се приближава до Джбилино, още повече, че като произходящо отъ корена джбъ, то ще се е произнасяло въ старославянския тукъ периодъ Дъмбилино. Това, обаче, не е достатъчно да ни убѣди, че Ямболъ е отъ Джбилино. Славянитѣ сж приготвявали чуждитѣ тѣмъ имена къмъ свойщинитѣ на своя езикъ и фонетика: Serdica станала Срѣдецъ, Nestus — Мѣста, Пулпудава — Пловдивъ, Adrianopolis — Дрънополъ — Одринъ и т. н. Другъ е, обаче, въпроса за Търново — втората българска столица. Трѣба да се приеме, че тъй като славянската колонизация е вървѣла отъ сѣверъ къмъ югъ, и че славянитѣ прѣди да дойдатъ на югъ отъ Балкана сж минали днешна сѣверна България, то и по-старитѣ славянски номенклатурни слѣди въ днешна България трѣба да се търсятъ между Дунава и Балкана, въ частности по сѣвернитѣ склонове на Ст.-Планина. Въ тая смисълъ може да се каже, че е имало по-стари славянски слѣди въ тритѣ разклонения на Източния Балканъ, отколкото на югъ отъ най-южното разклонение на тоя Балканъ. И наистина, единственното по-старо заселище — градъ въ днешна югоизточна България, което носи чисто славянски произходъ — това е Сливенъ и то при тѣснини и загжтано мѣстоположение. Паралелно съ правдоподобното отождествяване на Савуленъ съ Сливенъ може да се загатне и за Търново, при обясняване стария произходъ на което важно за насъ заселище не липсватъ подобни по загадъчността на Савуленъ имена. Търново се зачува едва въ XII-я вѣкъ и то слѣдъ споменуването на Сливенъ отъ Идризи. Вѣроятно, то ще има общо съ заселището Trebonii или Terebronii и още Terebentino. Слѣдъ ужасното поражение на готитѣ при Пловдивъ, когато тѣ се свързели, дали сражение на Дециусъ въ Мизия при Forum Terebronii или Trebonii (изкривено Abritus), поссчвано отъ Tillemont и Gibbon (op. cit.) „нѣйдъ край Добруджа“ (за 350 г. слѣдъ Христа). Това име се споменува повторно за около сжщия периодъ при намѣрения надписъ въ Марцианополисъ: Н. Г. М. ТЕРЕВЕНТИНОУ МАРКИАНОПОЛЕ ТΩΝ (Хегемонъ Маркъ Теревентину etc.; ср. Wesselingius, op. cit., I, 636). Извѣстно е, че у византийскитѣ хроники, съ прѣводъ на латински, името Търново, което първоначално е било Тръново (у славянитѣ)